

ಈ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅದಷ್ಟೋ ಗಾಢಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವನ್ನು ಆ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅದರಂತೆ 'ಸಂಘ ಪಟ್ಟಿ'ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,-

ಪ್ಲುತ್ಯಾಮಃ ಕಿಲ ಕೋಪಿ ರಂಕಶಿತುಕಃ ಪ್ರವೃಜ್ಯ ಚೈತ್ಯೇ ಕ್ವಚಿತ್
ಕೃತ್ಯಾ ಕಿಂಚನಪಕ್ಷನುಕ್ಷತಕಲಿಃ ಸ್ರಾಪ್ತಸ್ತದಾಚಾರ್ಯಕಮ್ |

ಚಿತ್ರಂ ಚೈತ್ಯಗೃಹೇ ಗೃಹೀಯತಿ ನಿಜೇ ಗಚ್ಛೇ ಕುಟುಂಬೀಯತಿ |
ಸ್ವಂ ಶಕ್ರೀಯತಿ ಬಾ ಲಿಶೀಯತಿ ಬುಧಾನ್ ವಿಶ್ವಂ ವರಾಕೀಯತಿ ||

ಅರ್ಥ : ನೋಡಿರಿ, ಕ್ಷುಧೆಯಿಂದ ಕೃಶನಾದ ಓರ್ವ ಭಿಕ್ಷುಕ ಬಾಲಕನು ಎಲ್ಲೋ ಚೈತ್ಯಾಲಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾಪರಹಿತನಾಗದೆ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷದಿಂದ ಆಚಾರ್ಯಪದವಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುವನು. ಅವನು ಚೈತ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಗಚ್ಛದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನನ್ನು ಇಂದ್ರನಂತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರಂತೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಸಮಸ್ತ ಗೃಹಸ್ಥರನ್ನು ಭಿಕ್ಷುಕರಂತೆ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ; ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಅದರಂತೆ 'ಯೈರ್ಜಾತೋ ನ ಚ ವರ್ಧಿತೋ ನ ಚ ನ ಚ ಕ್ಷೀತೋ' ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾವ್ಯವಿದೆ; ಇದರ ಅರ್ಥವು ಹೀಗಿದೆ- ಯಾರಿಂದಲೂ ಇವನ ಜನ್ಮವಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಬೆಳೆಯಿಸಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಸಾಲಗಾರರಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥರನ್ನು ಎತ್ತುಗಳಂತೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಬಲವಂತದಿಂದ ದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಅದರ ಅಯ್ಯಯೋ! ಏನು ಮಾಡುವುದು ಈ ಜಗತ್ತು ಅರಾಜಕವಾಗಿದೆ, ನ್ಯಾಯ ಕೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಪೋಷಕವಾಗುವಂಥ ಕಾವ್ಯಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ಆ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಇದಂತೂ ಶ್ವೇತಾಂಬರರು ರಚಿಸಿದ ಉಪದೇಶವಿದೆ, ಅದರ ಸಾಕ್ಷಿ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವಿರಿ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನೀಚ ಪುರುಷರು ಯಾವುದರ ನಿಷೇಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದರ ನಿಷೇಧವು ಉತ್ತಮ ಪುರುಷರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಗುವುದು; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವಸ್ತ್ರಾದಿ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದವರೇ ಅದರ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದಾಗ ದಿಗಂಬರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಂತೂ ಇಂಥ ವಿಪರೀತತೆಯ ನಿಷೇಧವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಗುವುದು.

ಇನ್ನು ದಿಗಂಬರರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಪೋಷಕವಾದ ವಚನಗಳಿವೆ.

ಭ. ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯದೇವ ವಿರಚಿತ 'ಪಟ್‌ಪಾಪುಡ'ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,-

ದಂಸಣಮೂಲೋ ಧನ್ಮೋ ಉವಇಟ್ಟೋ ಜಿಣವರೇಹಿಂ ಸಿಸ್ಸಣಂ |
ತಂ ಸೋಊಣ ಸಕಣ್ಣೇ ದಂಸಣಹೀಣೋ ಣ ವಂದಿವ್ವೋ ||೨|| -ದರ್ಶನಪಾಪುಡ

ಅರ್ಥ : ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನವು ಮೂಲವಿರುವಂಥ ಧರ್ಮವು ಜಿನವರಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಅದನ್ನು

ಕೇಳಿದ ಎಲೈ ಸರ್ಕಣ ಪುರುಷರೇ ! ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವರಹಿತ ಜೀವನು ವಂದನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ವನ್ನಿಸಿರಿ. ಸ್ವಯಂ ಕುಗುರುವಿರುವವರ ವೇಲೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಡುವುದರಿಂದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವು ಹೇಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ? ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಧರ್ಮವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ವಂದನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಹೇಗಾಗುವನು ?

ಪುನಃ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಜೇ ದಂಸಣೇಸು ಭಟ್ಠಾಣಾಣೇ ಭಟ್ಠಾ ಚರಿತ್ತ ಭಟ್ಠಾಯಂ ।

ಏದೇ ಭಟ್ಠಿ ನಿ ಭಟ್ಠಾ ಸೇಸಂ ಸಿ ಜಣಂ ನಿಣಾಸಂತಿ ||೪|| -ದರ್ಶನಪಾಹುಡ

ಅರ್ಥ : ಯಾರು ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ, ಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ ಆ ಜೀವರುಗಳು ಭ್ರಷ್ಟರಿಗಿಂತ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ; ಯಾವ ಜೀವರುಗಳು ಅವರ ಉಪದೇಶ ವನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಆ ಜೀವರುಗಳ ನಾಶವಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಡಕು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಜೇ ದಂಸಣೇಸು ಭಟ್ಠಾ ಸಾಏ ಸಾಡಂತಿ ದಂಸಣಧರಾಣಂ ।

ತೇ ಹೋಂತಿ ಲಲ್ಲನೂಆ ಬೋಹೀ ಪುಣ ದುಲ್ಲಹಾ ತೇಸಿಂ ||೫|| -ದರ್ಶನಪಾಹುಡ

ಅರ್ಥ : ಯಾರು ಸ್ವಯಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಧಾರಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಹಳವ-ಮೂಕರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಸ್ಥಾವರರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಬೋಧದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಕೂಡ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಪುನಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಜೇ ವಿ ಪಡಂತಿ ಚ ತೇಸಿಂ ಜಾಣಂತಾ ಲಜ್ಜಾಗಾರವಭಯೇಣ ।

ತೇಸಿಂ ಸಿ ಣತ್ತಿ ಬೋಹೀ ಸಾವಂ ಅಣುನೋಯಮಾಣಾಣಂ ||೬|| -ದರ್ಶನಪಾಹುಡ

ಅರ್ಥ : ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಯಾರು ಲಜ್ಜೆ, ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ಮತ್ತು ಭಯದಿಂದ ಅವರ ಕಾಲು ಬೀಳುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೂಡ ಬೋಧಿ ಎಂದರೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜೀವರುಗಳು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಪಾಪದ ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪಿಗಳ ಸನ್ಮಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೂಡ ಪಾಪದ ಅನುಮೋದನದ ಫಲವು ತಗಲುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.-

ಜಸ್ಸ ಪರಿಗ್ಗ ಹಗಹಣಂ ಅಪ್ಪಂ ಬಹುಯಂ ಚ ಹನಇ ಲಿಂಗಸ್ಸ ।

ಸೋ ಗರಹಿಲು ಜಿಣವಯಣೇ ಪರಿಗ್ಗಹರಹಿಟಿ ಚಿರಾಯಾರೋ || ೭ || -ಸೂತ್ರಪಾಹುಡ

ಅರ್ಥ : ಯಾವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪ ಇಲ್ಲವೆ ಅಧಿಕ ಪರಿಗ್ರಹದ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿದೆ ಅದು ಜಿನಮತದಲ್ಲಿ ನಿಂದಾಯೋಗ್ಯವಿದೆ. ಅನಗಾರವು ಪರಿಗ್ರಹರಹಿತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪುನಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಧನ್ಮಮ್ನಿ ಷೆಪ್ಪನಾಸೋ ದೋಸಾನಾಸೋ ಯ ಉಚ್ಛುಪ್ಪುಲ್ಲಸನೋ |
 ಷೆಪ್ಪಲಣೆಗ್ಗು ಣಯಾರೋ ಣಡವಸಣೋ ಣಗ್ಗರೂನೇಣ ||೨೧|| -ಭಾವಪಾಹುಡ

ಅರ್ಥ : ಯಾರೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರಂದ್ರವರಿದ್ದಾರೆ, ದೋಷಗಳ ಆಗರರಿದ್ದಾರೆ, ಇಕ್ಷು ಕುಸುವದಂತೆ ನಿಷ್ಪಲರಿದ್ದಾರೆ, ಗುಣದ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ರಹಿತರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ನಗ್ನರೂಪದಿಂದ-ನಟ-ಶ್ರಮಣರಿದ್ದಾರೆ, ವಿದೂಷಕರಂತೆ ವೇಷಧಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಗ್ನವಾದ ಮೇಲೆ ವಿದೂಷಕನ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಸಂಭವವಿದೆ; ಪರಿಗ್ರಹವಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೂಡ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಜೇ ಸಾವನೋಹಿಯಮುಈ ಲಿಂಗಂ ಘೇತ್ತೂಣ ಜಿಣವರಿದಾಣಂ |
 ಸಾವಂ ಕುಣಂತಿ ಸಾನಾ ತೇ ಚತ್ತಾ ನೋಕ್ಪಮಗ್ಗಮ್ನಿ ||೨೮|| -ಮೋಕ್ಷಪಾಹುಡ

ಅರ್ಥ : ಪಾಪದಿಂದ ಮೋಹಿತವಾಗಿರುವಂಥ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಜೀವರಗಳು ಜಿನವರರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆ ಪಾಪ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,-

ಜೇ ಸಂಚಚೇಲಸತ್ತಾ ಗಂಥಗ್ಗಾಹೀ ಯ ಜಾಯಣಾಸೀಲಾ |
 ಆಧಾ ಕಮ್ನಿ ರಯಾ ತೇ ಚತ್ತಾ ನೋಕ್ಪಮಗ್ಗಮ್ನಿ ||೩೯|| -ಮೋಕ್ಷಪಾಹುಡ

ಅರ್ಥ : ಯಾರೂ ಬದು ಪ್ರಕಾರದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಿದ್ದಾರೆ, ಪರಿಗ್ರಹವನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವಂಥವರಿದ್ದಾರೆ, ಯಾಚನಾ ಸಹಿತರಿದ್ದಾರೆ, ಅಧಃಕರ್ಮದೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಿದ್ದಾರೆ; ಅವರನ್ನು ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಈ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ದೃಢ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಗಾಢಾ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಭ. ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯದೇವ ಕೃತ 'ಲಿಂಗಪಾಹುಡ'ವಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುನಿಧರ್ಮಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಯಾರೂ ಹಿಂಸೆ, ಆರಂಭ, ಯಂತ್ರ-ಮಂತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರ ನಿಷೇಧವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಗುಣಭದ್ರಾಚಾರ್ಯದೇವ ಕೃತ 'ಆತ್ಮಾನುಶಾಸನ'ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ-

ಇತಸ್ತತಶ್ಚ ತ್ರಸ್ಯಂತೋ ನಿಭಾವನಯ್ಯಾಂ ಯಥಾ ನ್ಯುಗಾಃ |
 ನನಾಬ್ಧ ಸಂತ್ಯುಗ್ರಾನಂ ಕಲೌ ಕಷ್ಟಂ ತಪಸ್ವಿನಃ ||೧೯೩||

ಅರ್ಥ : ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಜಿಂಕೆಗಳ ಹಾಗೆ ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಅರಣ್ಯ

ದಿಂದ ಸರಿದೂ ನಗರದ ಸಮೀಪ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಇದು ತೀರ ದುಃಖಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಗರದ ಸಮೀಪ ಕೂಡ ಇರುವುದರ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದ ಮೇಲೆ ನಗರದಲ್ಲಿರುವುದಂತೂ ನಿಷಿದ್ಧವೇ ಆಯಿತು.

ನರಂ ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಮೇನಾದ್ಯ ತಪಸೋ ಭಾವಿಜನ್ಮನಃ |
ಸುಸ್ತ್ರೀಕಟಾಕ್ಷಲುಂಟಾಕಲುಪ್ತನೈರಾಗ್ಯಸಂಪದಃ ||೨೦೦||

ಅರ್ಥ : ಯಾವುದರಿಂದ ಅನಂತ ಸಂಸಾರವಾಗುವಂತಿದೆ ಅಂಥ ತಪಸ್ಸಿಗಿಂತ ಗೃಹಸ್ಥಾವಸ್ಥೆಯೇ ಒಳ್ಳೆಯದಿದೆ. ಆ ತಪಸ್ಸು ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಟಾಕ್ಷರೂಪದ ಕೊಳ್ಳೆಗಾರರಿಂದ ಅವರ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಸಂಪತ್ತು ಲೂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುವಂತಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ಯೋಗೀಂದ್ರದೇವಕೃತ 'ಪರಮಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ'ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,-

ಜಿಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೇಪ್ತಿಯಹಿಂ, ತೂಸಣ ಮೂಢಂ ಜೆಭಂತು |
ನಿಯಹಿಂ ಲಜ್ಜಾಣಾಣಿಯಲು, ಬಂಧಹಂ ಹೇಲು ಮುಣಂತು ||೨೦೧||

ಅರ್ಥ : ಮೂಢನು ಶಿಷ್ಯ-ಶಿಷ್ಯಿಣಿ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಭ್ರಾಂತಿರಹಿತನಾದಂಥ ಜ್ಞಾನಿಯು ಅವರನ್ನು ಬಂಧದ ಕಾರಣರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅವರಿಂದ ಲಜ್ಜಾಯಮಾನನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಕೇಣವಿ ಅಪ್ಪಲು ನಂಜಿಯಲು, ಸಿರುಲುಂಜಿವಿ ಣಾರೇಣ |
ಸಯಲವಿ ಸಂಗಣ ಪರಿಹರಿಯ, ಜಿಣವರಲಿಂಗಧರೇಣ ||೨೦೨||

ಅರ್ಥ : ಯಾವ ಜೀವನು ಜಿನವರರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಬೂದಿಯಿಂದ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಸಮಸ್ತ ಪರಿಗ್ರಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಆ ಜೀವನು ತನ್ನ ಆತ್ಮನನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಜೇ ಜಿಣಲಿಂಗು ಧರೇವಿ ಮುಣೆ, ಇಟ್ಟಿಪರಿಗ್ಗಹ ಲಿಂತಿ |
ಭದ್ಧಿ ಕರೇವಿಣು ತೇ ಜಿ ಜಿಯ, ಸಾ ಪುಣು ಭದ್ಧಿ ಗಿಲಂತಿ ||೨೦೩||

ಅರ್ಥ : ಎಲೈ ಜೀವನೇ! ಯಾವ ಮುನಿಗಳು ಜಿನಲಿಂಗವನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟ ಪರಿಗ್ರಹವನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ವಮನ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಅದೇ ವಮನವನ್ನು ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಂದನೀಯರಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕುಗುರುಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಚರಣೆಯ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಂಶ್ಲಾಷೆಯ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಮುನಿಗೆ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಧಾತ್ರಿ-ದೂತ ಮೊದಲಾದ ನಲವತ್ತಾರು ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥರ ಬಾಲಕರನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನ ಮಾಡುವುದು, ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳುವುದು, ಮಂತ್ರ-ಚಿಹ್ನ-ಜೋತಿಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಕೃತ-ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನ ಸಹಿತವಾದ

ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲದೋಷ ದಿಂದ ಇವೇ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಗಲಿಸಿ ಆಹಾರ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅದರಂತೆ ಪಾರ್ಶ್ವಸ್ಥ, ಕುಶೀಲ ಮೊದಲಾದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಿ ಮಂನಿಗಳ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದೆ, ಅವರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೇ ಧಾರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಅವರು ದ್ರವ್ಯದಿಂದಂತೂ ನಗ್ನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಈ ನಾನಾ ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಮಂನಿಗಳಿಗೆ ಭ್ರಾಮರೀ ಮೊದಲಾದ ಆಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ; ಆದರೆ ಇವರು ಆಸಕ್ತರಾಗಿ, ದಾನಿಗಳ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡಿ ಆಹಾರಾದಿಗಳ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಉಚಿತವಿಲ್ಲದಂಥ ಅನ್ಯಾಯ, ಲೋಕನಿಂದ, ಹಾಗೂ ಪಾಪರೂಪದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ.

ಮತ್ತು ಜಿನಬಿಂಬ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಪೂಜ್ಯವಿದ್ದು ಅವುಗಳದೂ ಅವಿನಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಾವು ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದೆಕೊಂಡು ಉಚ್ಚಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂಡುವುದು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಪರೀತತೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಮುನಿಯೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮೂಲಗುಣಾದಿಗಳ ಧಾರಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆ ಮೆರೆಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ ಗೃಹಸ್ಥರು ಅವರ ಮುಖಾಂತರವಾಗುವ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳಿಂದ ಮೋಸಹೋಗಿ ಧರ್ಮದ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ಪರಿರಿಯುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಧರ್ಮವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವವ ಈ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದ ಫಲದಿಂದ ಅನಂತ ಸಂಸಾರ ಹೇಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಿನವಚನವನ್ನು ವಿಪರೀತ ಮನ್ನಿಸುವುದರಿಂದ ಮಹಾಪಾಪಿಯಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ; ಇಲ್ಲಿಯಂತೂ ಜಿನವಚನದ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಲ್ಲವೆಂದಬಳಿಕ ಇದರ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಪವು ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವುದಿದೆ ?

ಶಿಥಿಲಾಚಾರ ಪೋಷಕ ಯುಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಿರಾಕರಣೆ

ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕುಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಆ ಕುಗುರಂಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರ ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಗುರುವಿಲ್ಲದೆಯಂತೂ ನಿಗುರುವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತು ಈ ಸಮಯವಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಗುರುಗಳು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಇವರನ್ನೇ ಗುರುಗಳೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವುದು ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವನು ಗುರುವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಅವನ ಹೆಸರು ನಿಗುರು ಇದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವನು ಗುರುವನ್ನಂತೂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ಲಕ್ಷಣವು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವ ನನ್ನೋ ಗುರುವೆಂದು ಮನ್ನಿಸದಿರುವಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಂತೂ ನಿಗುರುವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಮನ್ನಿಸದವನಿಗೇ ನಾಸ್ತಿಕನೆಂಬ ಹೆಸರಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನಂತೂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಲಕ್ಷಣವು ಕಾಣದಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವನನ್ನೋ ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ಮನ್ನಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ನಾಸ್ತಿಕನೆಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಜೈನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನದೊಳಗೆ ಕೇವಲಿಗಳ ಅಭಾವ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ, ಮಂನಿಗಳ ಅಭಾವವನ್ನಂತೂ ಹೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ ?

ಉತ್ತರ : ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಾವವಿರುವುದೆಂದೇನು ಹೇಳಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಭರತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರವಂತೂ ತುಂಬ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸದ್ಯಾವವಿರುವುದು; ಆದುದರಿಂದ ಅಭಾವವನ್ನು

ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಇರತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೇ ಸದ್ಭಾವವನ್ನು ಮೆನ್ನಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಗುರುಗಳೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಯಾರನ್ನು ಗುರುವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವೆ? ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಂಸಗಳ ಸದ್ಭಾವ ಹೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ಹಂಸಗಳು ಕಂಡು ಬರದಿದ್ದರೆ ಇತರ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನಂತೂ ಹಂಸವೆಂದು ಮನ್ನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ ಸದ್ಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ಮುನಿಗಳು ಕಂಡು ಬರದಿದ್ದರೆ ಇತರರನ್ನಂತೂ ಮುನಿಯೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕಲಿಸಿದವರಿಗೆ ಗುರುಗಳೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಯಾರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಗುರುಗಳೆಂದೇಕೆ ಮನ್ನಿಸಬಾರದು ?

ಉತ್ತರ : ಗುರುವೆಂಬ ಹೆಸರು ದೊಡ್ಡವರದಿದೆ. ಯಾರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಮಹಾನತೆಯು ಸಂಭವಿಸಿರುತ್ತದೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕಾರದ ಗುರು ಸಂಜ್ಞೆಯು ಸಂಭವವಿದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಲದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಗುರುಸಂಜ್ಞೆಯಿದೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಗುರುಸಂಜ್ಞೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯಂತೂ ಧರ್ಮದ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಯಾರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯು ಸಂಭವಿಸಿರುವುದು ಅವರನ್ನು ಗುರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಧರ್ಮವೆಂಬ ಹೆಸರು ಚಾರಿತ್ರಕ್ಕೆ 'ಚಾರಿತ್ರಂ ಖಲುಧರ್ಮೋ' ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ; ಅದುದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರದ ಧಾರಕರಿಗೇ ಗುರುಸಂಜ್ಞೆಯಿದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಭೂತಾದಿಗಳ ಹೆಸರು ಕೂಡ ದೇವವಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಅರಹಂತದೇವರದೇ ಗ್ರಹಣವಿದೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇತರರ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಗುರುವೆಂದಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯೊಳಗೆ ನಿರ್ಗಂಧರದೇ ಗ್ರಹಣವಿದೆ. ಜೈನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅರಹಂತದೇವ, ನಿರ್ಗಂಧಗುರುವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಚನವಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಿರ್ಗಂಧರ ಹೊರತು ಉಳಿದವರನ್ನು ಗುರುಗಳೆಂದು ಮನ್ನಿಸದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿದೆ ?

ಉತ್ತರ : ನಿರ್ಗಂಧರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಜೀವಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆಂದರೆ - ಲೋಭಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಇವನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದನು. ಮತ್ತು ಇವನು ಅವನಿಗೆ ಕಣ-ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದನು. ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುವವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಿರುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಲೋಭಿಯಿರುತ್ತಾನೆ; ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ವಥಾ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಿರ್ಗಂಧರು ಕೂಡ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ?

ಉತ್ತರ : ಅವರು ಲೋಭಿಯಾಗಿ, ದಾತಾರರ ಸಃಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡಿ, ದೀನತೆಯಿಂದ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಮಹಾನತೆಯು ಕಂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಲೋಭಿಯಿದ್ದವನೇ ಹೀನತೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ಯಜೀವಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ನಿರ್ಗಂಧರೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಮಹಾನತೆಗೆ ಯುಕ್ತರಿದ್ದಾರೆ; ನಿರ್ಗಂಧರ ಹೊರತು ಅನ್ಯಜೀವಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಗುಣವಂತರಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಗುಣಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚತೆಯು ಮತ್ತು ದೋಷಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೀಚತೆಯು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ನೀಶಂಕದಿಂದ ಸ್ತುತಿಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತು ನಿರ್ಗಂಧರ ಹೊರತಾಗಿ ಅನ್ಯಜೀವಿಗಳು ಎಂಥ ಧರ್ಮಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ಧರ್ಮಸಾಧನೆಯನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥರುಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಸಂಜ್ಞೆಯು

ಯಾರಿಗೆ ಸಲ್ಲುವುದು ? ಆದುದರಿಂದ ಆ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಪರಿಗ್ರಹಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾದ ನಿರ್ಗಂಥ ಮುನಿಗಳನ್ನೇ ಗುರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಗುರುಗಳೆಂತೂ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಅರಹಂತರ ಸ್ಥಾಪನಾ ಪ್ರತಿವೇಯಿದೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯೆಂದರೆ ಈ ವೇಷಧಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ದೊರೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಚಿತ್ತಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ದೊರೆಯ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಿಯಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಯಾವನೋ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ದೊರೆಯೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿದರೆ ಅವನು ದೊರೆಯ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅರಹಂತಾದಿಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಪಾಷಾಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವು ಅವರ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಯಾವನೋ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಮುನಿಯೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿದರೆ ಅವನು ಮುನಿಗಳ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಿಯಾಗುವನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರಹಂತರೆಂದೂ ಮನ್ನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ! ಮತ್ತು ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿದ್ದರೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಾಗೇ ಆಗಬೇಕು, ಆದರೆ ಅವರು ನಿರ್ಗಂಥರು, ಇವರು ಅಧಿಕ ಪರಿಗ್ರಹಿಗಳು ಇದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಈಗ ಶ್ರಾವಕರೂ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಶ್ರಾವಕರಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೆ ಮುನಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ?

ಉತ್ತರ : ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಕವೆಂಬ ಸಂಜ್ಞೆಯೆಂತೂ ಎಲ್ಲ ಜೈನ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗಿದೆ. ಶ್ರೇಣಿಕನು ಅಸಂಯಮಿಯಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಉತ್ತರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಕೋತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸಮವಸರಣದ ಹನ್ನೆರಡು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಕರನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಧಾರಿಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಧಾರಿಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಸಂಯಮನುಷ್ಯರಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಹೀಗೆಹೇಳಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಜೈನ ಗೃಹಸ್ಥರು ಶ್ರಾವಕವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಮುನಿ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನಂತೂ ನಿರ್ಗಂಥರನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಬೇರೆಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಶ್ರಾವಕರಿಗೆ ಎಂಟು ಮೂಲಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಂದ್ಯ ಮಾಂಸ, ಮದ್ಯ, ಐದು ಔದುಂಬರ ಫಲ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಭಕ್ಷಣೆಯು ಶ್ರಾವಕರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಶ್ರಾವಕ ತನವು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಮೂಲಗುಣಗಳಿದ್ದು ಅವು ವೇಷಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮುನಿತನವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜಂಬುಕುಮಾರ ಮೊದಲಾದವರು ಗೃಹಸ್ಥಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂಸಾದಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಮುನಿಗಳಿಗಾಗಿ ಯಾರೂ ಹಿಂಸಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಈ ತರದ ಯುಕ್ತಿವಾದವು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನೋಡಿರಿ! ಋಷಭನಾಥರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದೊರೆಗಳು ದೀಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪುನಃ ಭ್ರಷ್ಟರಾದರು. ಆಗ ದೇವೇಂದ್ರನು 'ನೀವು ಜಿನಲಿಂಗಿಗಳಾಗಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತೇವೆ, ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿದ್ದರೆ ಈ ಜಿನಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿರೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಜಿನಲಿಂಗಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವವರೆಂತೂ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹರೇ ಇದ್ದಾರೆ; ಅವರು ವಂದನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ ?

ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೇನು ಹೇಳುವುದು! ಜಿನಮತದಲ್ಲಿ ಕಿವೇಷಧಾರಣ ಮಾಡುವವರು ಮಹಾಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅವರ ಸೇವೆ-ಸಂಶ್ರುಷೆ ಮಾಡುವಂಥ ಜೀವರಂಗಳು ಕೂಡ ಪಾಪಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ

ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯು ಭ್ರಾಂತಿವಶದಿಂದ ಚಾರಣ ಮಂನಿಗಳನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಥೆಯೇ ಪದ್ಮಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭ್ರಷ್ಟರಿರುವವರಿಗೆ ಆಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ ಉಚಿತವೆನಿಸುತ್ತದೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಂತೂ ಸತ್ಯಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆ; ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಜ್ಜೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ವಶ-ಭೂತರಾಗಿ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಫಲವಂತೂ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ?

ಉತ್ತರ : ಷಟ್ಪಾಪುಂಡದಲ್ಲಿ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ವಂದನಾದಿಗಳ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದೆಯೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮ ವಸ್ತುಕ ಬಾಗಿ ಸಿ ಬಲವಂತದಿಂದ ಕೈಮುಗಿಯಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ತಾವೇ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ವನಸ್ಸು ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು? ಯಾವನೋ ಓರ್ವನು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೆಡಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ದೊರೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯವನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರತಿಯೆಂದು ಹೇಗೆ ವಂದಿಸುವುದು? ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕುಗುರುಗಳ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಕೆಡಕೆಂದು ತಿಳಿದವನು ಕುಗುರುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸೇವನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು? ಆದುದರಿಂದ ಬಾಹ್ಯತಾಗ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಅಂತರಂಗ ತ್ಯಾಗವು ಸಂಭವವಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲರೂ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಕುಗುರುಗಳ ಸೇವೆ, ಸಂಶ್ರೂಷೆ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕುಗುರುಗಳ ಸೇವನೆಯ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಓರ್ವ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಕುಗುರುಗಳ ಸೇವನೆಯಿಂದ ವಿಧ್ಯಾತ್ಮ ಹೇಗಾಗುವುದು?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಶೀಲವಂತ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪರಪುರುಷನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿಯ ಹಾಗೆ ಸರ್ವಥಾ ಕ್ರೀಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಪುರುಷನು ಕುಗುರುಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಗುರುಗಳ ಹಾಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸರ್ವಥಾ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವನಂತೂ ಜೀವ ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನಿದ್ದಾನೆ-ಅಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿಗಳ ನಿಷೇಧ ಮಾಡುವಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ವೀತರಾಗ ಭಾವವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ವಂದಿಸುತ್ತಾನೆ-ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿತರಾಗತೆಯು ಕಂಡು ಬರುವಂಥ ಗುರುಗಳನ್ನೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ರಾಗಾದಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಎಂದೂ ನಮಸ್ಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ದೊರೆ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಮಾಡುವಂತೆಯೇ ಇವರಿಗೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ?

ಉತ್ತರ : ದೊರೆ ಮೊದಲಾದವರು ಧರ್ಮಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಗುರುಗಳ ಸೇವನೆಯು ಧರ್ಮಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ದೊರೆ ಮೊದಲಾದವರ ಸೇವೆಯು ಲೋಭಾದಿಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರವೋಹದ ಉದಯವೇ ಸಂಭವವಿದೆ; ಆದರೆ ಗುರುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಗುರುವಿನ ಸೇವನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯ ಕಾರಣ ರಂತೂ ಗುರುಗಳಿದ್ದು ಅವರಿಂದ ಇವನು ಪ್ರತಿಕೂಲನಾದನು. ಯಾವನು ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವನು ಅವನು ಆತನ ಕಾರ್ಯಭೂತವಾದ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢತೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವನು ? ಆದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವೋಹದ ಉದಯವು ಸಂಭವವಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕುಗುರುಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಕುಧರ್ಮದ ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ನಿಷೇಧ

ಈಗ ಕುಧರ್ಮದ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ಹಿಂಸೆ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯಕಷಾಯಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆಂದೂ ಮನ್ನಿಸಿದರೆ ಅದು ಕುಧರ್ಮವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಯಜ್ಞಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಹಿಂಸೆಯನ್ನುತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವುದು, ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಧೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದು, ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನಿಯಾಗುವುದು, ತೀವ್ರ ಲೋಭದಿಂದ ಇತರರ ಕೆಡಕು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದು; ಮತ್ತು ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಧರ್ಮವೆಂದೂ ಮನ್ನಿಸಿದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಕುಧರ್ಮವಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇತರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಿಗಳ ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೌಖ್ಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ವಿಷಯಗಳ ಪೋಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಕಾವಾದಿ ವಿಕಾರಗಳು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಷಾಯ ಭಾವವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಧರ್ಮವೆಂದೂ ಮನ್ನಿಸುವುದು ಅದು ಕುಧರ್ಮವಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಗ್ರಹಣ, ವ್ಯತಿಪಾತ ಮೊದಲಾದುವಲ್ಲಿ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಡಕು ಗ್ರಹಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಪಾತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಲೋಭಿ ಜನರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ದಾನ ಕೊಡುವಾಗ ಚಿನ್ನ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೊದಲಾದ ಪರ್ವಗಳು ಧರ್ಮರೂಪವಾಗಿಲ್ಲ, ಗ್ರಹಗಳ ಸಂಚಾರಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟಗ್ರಹಾದಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಭಯ, ಲೋಭಾದಿಗಳ ಅಧಿಕತೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಅಂಥ ದಾನಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಲೋಭಿ ಪುರುಷನು ದಾನ ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಪಾತ್ರನಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಲೋಭಿಗೂ ಅನೇಕ ಅಸತ್ಯಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವನು ಧರ್ಮ ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಪಾಪರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪದ ಸಹಾಯಕನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಹೇಗಾಗುವುದು ?

ಇದನ್ನೇ 'ರಯಣಸಾರ' ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಸಪ್ತುರಿಸಾಣಂ ದಾಣಂ ಕಪ್ಪತರೂಣಂ ಫಲಾಣಂ ಸೋಹಂ ವಾ |

ಲೋಹೀಣಂ ದಾಣಂ ಜಞ ನಿಮಾಣಸೋಹಾ ಸನಸ್ಸ ಜಾಣೇಹ ||೨೩||

ಅರ್ಥ : ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುವುದು ಅದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಫಲಗಳಂತೆ ಸುಶೋಭಿತವಿದೆ. ಶೋಭೆಯೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸುಖಿದಾಯಕವೂ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಲೋಭಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ದಾನಕೊಡುವುದು ಅದು ಶವದ ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರದ ಶೋಭೆಯಂತಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶೋಭೆಯೇನೋ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಲೋಭಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂಥ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು; ಆದರೆ ಚಿನ್ನ, ಆನೆ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಹಿಂಸೆಯೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಮಾನ-ಲೋಭಾದಿಗಳೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ, ಅದರಿಂದ ಮಹಾ ಪಾಪವೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಆದುದರಿಂದ. ಇಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನಿಗಾದರೂ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರುವುದು?

